

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIV — Nr. 286

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 29 aprilie 2002

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>		<u>Pagina</u>
	DECRETE		DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
355.	— Decret privind înaintarea în gradul următor a unor generali din Ministerul Apărării Naționale.....	2	Decizia nr. 85 din 19 martie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. 3 din Legea nr. 82/1992 privind rezervele de stat, republicată, cu modificările ulterioare	4-5
356.	— Decret pentru acordarea gradului de general de flotilă aeriană unui comandor (av.) din Ministerul Apărării Naționale.....	2	Decizia nr. 105 din 26 martie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 lit. e) din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată	5-7
357.	— Decret pentru acordarea gradului de general de brigadă unui colonel din Ministerul Apărării Naționale	3	Decizia nr. 112 din 2 aprilie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 alin. 1 ¹ —1 ³ din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, cu modificările ulterioare	7-8
358.	— Decret pentru acordarea gradului de contraamiral de flotilă unui comandor (m) din Ministerul Apărării Naționale.....	3		

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****privind înaintarea în gradul următor a unor generali din Ministerul Apărării Naționale**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 99 din Constituția României, precum și ale art. 45 lit. a) din Legea nr. 80/1995 privind Statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere propunerile ministrului apărării naționale,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Art. 1. — Pe data de 1 aprilie 2002 domnul general de brigadă Apostu Brătilă Nicu se înaintează în gradul de general-maior.

Art. 2. — Pe data de 5 aprilie 2002 domnul general de brigadă Florescu Ștefan Mugurel-Cristian se înaintează în gradul de general-maior.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

În temeiul art. 99 alin. (2) din Constituția României, contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

București, 23 aprilie 2002.
Nr. 355.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru acordarea gradului de general de flotilă aeriană unui comandor (av.) din Ministerul Apărării Naționale**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 99 din Constituția României, precum și ale art. 45 lit. a) și ale art. 75 alin. 2 din Legea nr. 80/1995 privind Statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere propunerile ministrului apărării naționale,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Pe data de 1 aprilie 2002 domnului comandor Cărnău Ghiorghe Fănică i se acordă gradul de general de flotilă aeriană.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

În temeiul art. 99 alin. (2) din Constituția României, contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

București, 23 aprilie 2002.
Nr. 356.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T**
pentru acordarea gradului de general de brigadă
unui colonel din Ministerul Apărării Naționale

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 99 din Constituția României, precum și ale art. 45 lit. a) și ale art. 75 alin. 2 din Legea nr. 80/1995 privind Statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere propunerile ministrului apărării naționale,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Pe data de 1 mai 2002 domnului colonel Gâță Vasile Ilie i se acordă gradul de general de brigadă.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

București, 23 aprilie 2002.
Nr. 357.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T**
pentru acordarea gradului de contraamiral de flotilă unui
comandor (m) din Ministerul Apărării Naționale

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 99 din Constituția României, precum și ale art. 45 lit. a) din Legea nr. 80/1995 privind Statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere propunerile ministrului apărării naționale,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Pe data de 1 martie 2002 domnului comandor Costi Ștefan Ioan Ghunter i se acordă gradul de contraamiral de flotilă.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

București, 23 aprilie 2002.
Nr. 358.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 85**

din 19 martie 2002

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. 3
din Legea nr. 82/1992 privind rezervele de stat, republicată, cu modificările ulterioare**

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. 3 Legea nr. 85/1992 privind rezervele de stat, republicată, cu modificările ulterioare, excepție ridicată de Societatea Comercială „Unipan” — S.A. din București în Dosarul nr. 9.112/2000 al Tribunalului București — Secția comercială.

La apelul nominal se prezintă Administrația Națională a Rezervelor de Stat — Unitatea Teritorială nr. 515, reprezentată prin consilier juridic Grațiana Albuș, constatându-se lipsa autorului excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul părții prezente solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, arătând că, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 27/2001, Administrația Națională a Rezervelor de Stat este persoană juridică de drept public, cu regim juridic prevăzut de o lege specială, astfel încât prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție, referitoare la egalitatea în drepturi a cetățenilor, nu sunt incidente în cauză. În legătură cu susținerea autorului excepției privind îmbogățirea fără justă cauză a Administrației Naționale a Rezervelor de Stat prin încasarea penalităților de întârziere pentru depășirea termenului de restituire a bunurilor împrumutate se menționează că acestea se fac venit la bugetul de stat.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ridicate. În acest sens se arată că dispozițiile constituționale ale art. 16 consacră egalitatea în drepturi a cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, iar nu ca în speță, egalitatea persoanelor juridice între ele.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 14 iunie 2001, pronunțată în Dosarul nr. 9.112/2000, **Tribunalul București — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. 3 din Legea nr. 82/1992 privind rezervele de stat, republicată, cu modificările ulterioare.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea Comercială „Unipan” — S.A. din București într-un litigiu comercial.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că acest text de lege, care prevede plata unor penalități de întârziere pentru depășirea termenului de restituire a garanției constituite pentru produsele scoase cu titlu de împrumut din rezervele de stat, „încalcă principiul constituțional al egalității în fața legii, principiu consfințit prin art. 16 din Constituția

României”. În acest sens se consideră că aplicarea dispozițiilor de lege criticate creează o stare de inegalitate între persoanele de drept privat prin aceea că instituie un statut privilegiat pentru Administrația Națională a Rezervelor de Stat (de asemenea, persoană juridică de drept privat), „ce-i permite să perceapă, în detrimentul celorlalte persoane de drept privat, penalități în baza unui contract de împrumut la care obligația de restituire s-a executat în natură.” Se mai consideră că Legea nr. 82/1992 încalcă și „legea organică care este Codul civil, cu privire la dispozițiile referitoare la contractul de împrumut”.

Tribunalul București — Secția comercială, exprimându-și opinia, apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată, deoarece dispozițiile legale criticate sunt dispoziții „care reglementează o categorie specială de venituri, și anume venituri publice, întrucât penalitățile prevăzute la art. 5 alin. 3 din legea specială sunt vărsate la bugetul de stat”. Ca atare, Administrația Națională a Rezervelor de Stat are calitatea specială de reprezentant al statului și „nu se poate vorbi despre inegalitate în fața legii”.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată. În acest sens se arată că art. 16 din Constituție prevede egalitatea în drepturi a persoanelor care se află în situații identice, iar art. 5 din Legea nr. 82/1992 nu creează discriminări între diferiți beneficiari ai bunurilor scoase cu titlu de împrumut din rezerva de stat. Pe de altă parte, se mai arată că dispozițiile constituționale invocate se referă la egalitatea în drepturi a cetățenilor, iar nu la drepturile persoanelor juridice.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului și dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 5 alin. 3 din Legea nr. 82/1992 privind rezervele de stat, republicată, cu modificările ulterioare, dispoziții potrivit cărora: *„Depășirea termenului de restituire stabilit atrage după sine plata unor penalități de 1% din valoarea produsului prevăzută în contractul de împrumut, pentru fiecare zi de întârziere, pentru primele 20 de zile, și de 1,5% pentru fiecare zi de depășire de la 21 până la 30 de zile, după care se reține garanția produsului.”*

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate acest text de lege contravine art. 16 din Constituție, care prevede:

„(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.

(2) Nimeni nu este mai presus de lege.

(3) Funcțiile și demnitățile publice, civile sau militare, pot fi ocupate de persoanele care au numai cetățenia română și domiciliul în țară.“

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea Constituțională constată că, potrivit dispozițiilor art. 1 din Legea nr. 82/1992 privind rezervele de stat, republicată, cu modificările ulterioare, se constituie „rezervele de stat [...] în scopul de a interveni operativ pentru protecția populației, a economiei și pentru apărarea țării, în situații excepționale determinate de calamitățile naturale, epidemii, epizootii, accidente industriale sau nucleare, fenomene sociale sau economice, conjucturi externe și în caz de război.“ Administrarea rezervelor materiale naționale se asigură, conform art. 2 alin. 1 din lege, „de către Administrația Națională a Rezervelor de Stat, ca organ de specialitate al administrației publice centrale în subordinea Guvernului, având personalitate juridică“. Datorită caracterului de siguranță națională a acestor rezerve, prin lege se instituie și o procedură specială de scoatere temporară din rezerva de stat a unor produse, cu obligația restituirii lor într-un termen prevăzut prin contract între Administrația Națională a Rezervelor de Stat și unitatea beneficiară a produselor. Depășirea termenului de restituire astfel stabilit este sancționată, conform prevederilor art. 5 alin. 3 din lege, cu plata unor penalități, calculate în procente din valoarea produsului prevăzută în contract, pentru fiecare zi de întârziere. Aceste din urmă prevederi sunt considerate de către autorul excepției de neconstituționalitate ca fiind contrare „principiului

egalității în fața legii, consfințit prin art. 16 din Constituția României“, care statuează „că egalitatea în fața legii implică un tratament egal pentru situații identice sau similare, instituind indiferent de titularul dreptului un principiu de egalitate“, iar „Agenția Națională a Rezervelor de Stat este o persoană de drept privat căreia trebuie să i se aplice regimul juridic al persoanelor de drept privat“.

Aceste susțineri urmează să fie înlăturate, deoarece art. 16 din Constituție garantează egalitatea în drepturi a cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, iar nu egalitatea persoanelor juridice de drept privat cu autoritățile administrației publice. De aceea instituirea de către legiuitor, pentru o autoritate a administrației publice, în speță Administrația Națională a Rezervelor de Stat, a unor atribuții justificate de un interes public, cum sunt cele privind sancționarea depășirii termenului de restituire a produselor scoase din rezervele naționale, nu încalcă principiul egalității. Așa fiind, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. 3 din Legea nr. 82/1992 privind rezervele de stat, republicată, cu modificările ulterioare, este neîntemeiată.

De altfel, în realitate critica formulată nu privește constituționalitatea textului de lege, ci aplicarea acestuia, care, în opinia autorului excepției, creează inegalitate între persoanele juridice de drept privat și Administrația Națională a Rezervelor de Stat. Or, soluționarea acestui aspect nu este de competența Curții, întrucât, potrivit art. 2 alin. (3) teza a doua din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, aceasta „nu se poate pronunța asupra modului de interpretare și aplicare a legii, cu numai asupra înțelesului său contrar Constituției“.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituția României, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (3) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. 3 Legea nr. 85/1992 privind rezervele de stat, republicată, cu modificările ulterioare, excepție ridicată de Societatea Comercială „Unipan“ — S.A. din București în Dosarul nr. 9.112/2000 al Tribunalului București — Secția comercială.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 martie 2002.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prov. univ. dr. **NICOLE POPA**

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 105

din 26 martie 2002

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 lit. e) din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată

Nicolae Popa — președinte
Costică Bulai — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kózsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Lucian Stângu — judecător
Ioan Vida — judecător
Gabriela Ghiță — procuror
Laurențiu Cristescu — magistrat-asistent

privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată, excepție ridicată de Axinia Székely în Dosarul nr. 6.724/COM/2001 al Curții de Apel Timișoara — Secția comercială și de contencios administrativ, într-un litigiu privind anularea vânzării unui imobil.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 9C/2002, nr. 10C/2002 și nr. 11C/2002 au un conținut identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune conexării dosarelor.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 lit. e) din Legea nr. 64/1995

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 16 din Legea nr. 47/1992, republicată, coroborate cu cele ale art. 164 din Codul de procedură civilă, dispune conexarea dosarelor nr. 9C/2002, nr. 10C/2002 și nr. 11C/2002 la Dosarul nr. 8C/2002, care este primul înregistrat.

La apelul nominal și în dosarele nr. 9C/2002, nr. 10C/2002 și nr.11C/2002 lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public arată că în cadrul procedurii de reorganizare judiciară și a falimentului toate actele sunt îndeplinite de tribunale prin judecătorii-sindici, care, sub aspect organizatoric și procedural, sunt asimilați completelor de judecată. Decizia dată de judecătorul-sindic poate fi atacată cu recurs. Astfel că dispozițiile constituționale privitoare la căile de atac nu sunt încălcate. Mai arată că atât Legea fundamentală română, cât și tratatele și convențiile internaționale statuează necesitatea căilor de atac, dar nu și numărul acestora. Solicită respingerea excepției ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin încheierile din 25 octombrie 2001, pronunțate în dosarele nr. 6.724/COM/2001, nr. 6.725/COM/2001, nr. 6.726/COM/2001 și nr. 6.727/COM/2001, **Curtea de Apel Timișoara – Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 lit. e) din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată**, excepție ridicată de Axinia Székely și de Societatea Comercială „Székely Instal” – S.R.L.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că textul de lege criticat contravine prevederilor art. 20 din Constituție, raportate la art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care consacră dreptul oricărei persoane de a beneficia de un proces echitabil. Se arată în acest sens că „În condițiile în care acțiunile pentru anularea unor transferuri cu caracter patrimonial anterioare cererii de declarare în stare de faliment sunt judecate de judecătorul-sindic, potrivit art. 10 lit. e) din Legea nr. 64/1995, acest drept nu mai este garantat, deoarece judecătorul-sindic s-a pronunțat anterior: asupra cererii de declanșare a procedurii de faliment; asupra desemnării lichidatorului; asupra ridicării dreptului de semnătură a debitorului; cu privire la confirmarea planului de lichidare, inclusiv aprobarea dată lichidatorului de a formula aceste acțiuni”. Potrivit susținerilor autorului excepției încălcarea garanțiilor constituționale poate avea consecințe iremediabile, în condițiile în care hotărârile pronunțate de judecătorul-sindic sunt definitive.

Curtea de Apel Timișoara – Secția comercială și de contencios administrativ, exprimându-și opinia, apreciază că dispozițiile legale criticate nu încălcă nici o prevedere constituțională, întrucât „prin exercitarea atribuțiilor conferite prin art. 10 din Legea nr. 64/1995, republicată, judecătorul-sindic, judecând [...] și acțiunile introduse de administrator sau de lichidator pentru anularea unor transferuri cu caracter patrimonial anterioare cererii introductive, nu este pus în situația de a se fi pronunțat anterior asupra acestora, fiecare din atribuțiile la care se face referire de către autorul excepției având un obiect specific, distinct de soluționarea unei astfel de cereri”.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Președintele Camerei Deputaților consideră că excepția ridicată este nefondată. Referitor la faptul că hotărârile pronunțate de judecătorul-sindic sunt definitive se arată că acest lucru nu este de natură să prejudicieze părțile, având în vedere că aceste hotărâri pot fi atacate cu recurs la Curtea de apel.

Guvernul arată că excepția ridicată nu este întemeiată, deoarece dreptul oricărei persoane de a se adresa unei instanțe judecătorești, prevăzut la art. 6 pct. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, este asigurat și prin dispozițiile Legii nr. 64/1995. Competența generală a judecătorului-sindic de a soluționa toate cererile legate de procedura reorganizării judiciare și a falimentului, cu excepția recursurilor, este prevăzut la art. 6 din Legea nr. 64/1995, republicată. Se mai arată că, „Având competența generală în desfășurarea procedurilor de reorganizare judiciară și de faliment, judecătorului-sindic i s-au stabilit prin lege o serie de atribuții de-a lungul întregii proceduri, fără ca prin aceasta să se poată susține o antepunțare a judecătorului cu privire la cererile care sunt de competența sa formulate pe parcursul procedurii”. Caracterul definitiv al hotărârilor judecătorului-sindic nu are relevanță, întrucât aceste hotărâri pot fi atacate cu recurs la curtea de apel.

Președintele Senatului nu a transmis punctul său de vedere.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, susținerile autorilor excepției, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților și Guvernului, rapoartele judecătorului-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 10 lit. e) din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 608 din 13 decembrie 1999, potrivit căroră „*Principalele atribuții ale judecătorului-sindic, în cadrul prezentei legi sunt: [...]*”

e) judecarea acțiunilor introduse de administrator sau de lichidator pentru anularea unor transferuri cu caracter patrimonial, anterioare deschiderii procedurii;”

Autorul excepției susține că aceste dispoziții legale sunt contrare prevederilor art. 20 din Constituție, conform căroră:

„(1) *Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.*”

(2) *Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale*”, precum și ale art. 6 pct. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ratificată de România prin Legea nr. 30/1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 135 din 31 mai 1994, potrivit căroră: „*Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia în*”

interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță atunci când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției."

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că excepția ridicată nu este întemeiată și urmează să fie respinsă pentru următoarele motive:

În conformitate cu dispozițiile Legii nr. 64/1995, în cadrul procedurii de reorganizare judiciară și a falimentului toate actele sunt îndeplinite, în primă instanță, de către tribunale, instanțe judecătorești independente și imparțiale, cu respectarea normelor procedurale stabilite de lege. Tribunalele își îndeplinesc aceste atribuții prin judecătorii-sindici desemnați, care, sub aspect organizatoric și procedural, sunt asimilați unor complete de judecată special constituite.

„Judecarea acțiunilor introduse de administrator sau de lichidator pentru anularea unor transferuri cu caracter patrimonial, anterioare cererii introductive“, este esențial diferită de celelalte atribuții ale judecătorului-sindic. Astfel pronunțarea

anterioară a judecătorului-sindic asupra cererii de declanșare a procedurii falimentului, asupra desemnării lichidatorului, asupra ridicării dreptului de semnătură a debitorului, precum și cu privire la confirmarea planului de lichidare, inclusiv aprobarea dată lichidatorului de a formula aceste acțiuni, nu poate fi considerată ca o prejudecare a acțiunii de anulare a unor transferuri cu caracter patrimonial, iar soluția dată în îndeplinirea celorlalte atribuții nu înseamnă antepunere cu privire la acțiunile de această natură.

Faptul că, potrivit legii, hotărârea dată de judecătorul-sindic în soluționarea acțiunii pentru anularea unor transferuri cu caracter patrimonial este definitivă nu este de natură să lezeze interesele legitime ale părților, întrucât și împotriva acestei hotărâri se poate exercita o cale ordinară de atac, cea a recursului. Nici o normă constituțională și nici o reglementare internațională nu impune existența mai multor grade de jurisdicție în cauzele civile. Conform prevederilor art. 128 din Constituție „Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii“.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1, 2, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 lit. e) din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată, excepție ridicată de Axinia Székely în Dosarul nr. 6.724/COM/2001 și de Societatea Comercială „Székely Instal“ — S.R.L. în dosarele nr. 6.725/COM/2001, nr. 6.726/COM/2001 și nr. 6.727/COM/2001 ale Curții de Apel Timișoara — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 martie 2002.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Laurențiu Cristescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 112

din 2 aprilie 2002

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 alin. 1¹—1³
din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, cu modificările ulterioare**

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Laurențiu Cristescu	— magistrat-asistent

București, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Autorul excepției pune concluzii de admitere a excepției și solicită totodată urgentarea redactării deciziei și a restituirii dosarului la instanța care judecă litigiul de muncă.

Reprezentantul Ministerului Public arată că prin Decizia nr. 322/2001 textul alin. 1¹ al art. 17 din Legea nr. 92/1992, republicată, a fost declarat neconstituțional, iar critica privind dispozițiile alin. 1² și 1³ ale aceluiași articol a fost respinsă ca neîntemeiată. Textele criticate au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2002. De aceea solicită respingerea excepției ca devenită inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 19 octombrie 2001, pronunțată în Dosarul nr. 5.584/2001, **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 alin. 1¹—1³ din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească,**

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 alin. 1¹—1³ din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, cu modificările ulterioare, excepție ridicată de Dumitru Prodan în Dosarul nr. 5.584/2001 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă, într-un litigiu având ca obiect contestația împotriva desfacerii contractului individual de muncă.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, Dumitru Prodan, lipsind Regionala de Transport Feroviar Călători

republicată, cu modificările ulterioare, excepție ridicată de Dumitru Prodan.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 17 alin. 1¹—1³ din Legea nr. 92/1992, republicată, sunt neconstituționale, întrucât stabilesc compunerea instanței pentru judecarea litigiilor de muncă nu numai din judecători, ci și cu participarea a doi asistenți judiciari cu drepturi egale cu cele ale judecătorului. Se consideră astfel că aceste dispoziții legale sunt contrare prevederilor art. 123, art. 124 alin. (1), art. 125 alin. (1) și (3), precum și ale art. 51 din Constituție.

Tribunalul București — Secția a IV-a civilă, exprimându-și opinia, propune admiterea excepției de neconstituționalitate, „considerând că normele judiciare invocate de contestator sunt în contradicție cu dispozițiile art. 123 și art. 125 din Constituția României“.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a Curții Constituționale a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere cu privire la excepția ridicată.

Guvernul consideră că excepția trebuie „să fie respinsă ca inadmisibilă“, în conformitate cu dispozițiile art. 23 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, întrucât Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 322/2001, a constatat deja neconstituționalitatea dispozițiilor art. 17 alin. 1 din Legea nr. 92/1992, republicată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul judecătorului-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 17 alin. 1¹—1³ din Legea nr. 92/1992 pentru

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1, 2, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 alin. 1¹—1³ din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, cu modificările ulterioare, excepție ridicată de Dumitru Prodan în Dosarul nr. 5.584/2001 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 aprilie 2002.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Laurențiu Cristescu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, str. Izvor nr. 2—4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1—12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro